

การบรรลุผลของความสุขและการยกย่องผ่านความพอใจ

บัพดาตา กำลังมองดูเพชรพลอยของท่านที่เปล่งประกายในโลก ประกายของเพชรพลอยแต่ละเม็ดมีความพิเศษและมีลักษณะเฉพาะ ลูก ๆ เพชรพลอยแต่ละคนกำลังเปิดเผยงานและคุณธรรมของพ่อโดยผ่านตัวลูกตามลำดับกันไป จะสามารถมองเห็นบัพดาตาได้โดยผ่านเพชรพลอยแต่ละเม็ด บักกัต(ผู้ทำบักติ)ได้กล่าวถึงฉากที่มหัศจรรย์นี้ว่า “เมื่อใดก็ตามที่ฉันมองฉันเห็นเพียงท่านเท่านั้น” บัพดาตาปรากฏอยู่ในมหาระตีดด้วยเช่นกัน เพลงที่ได้ยินที่ออกมาจากริมฝีปากของแต่ละคนมีเพียงเสียงเดียวเท่านั้น “บาบา บาบา” พ่อผู้เดียวที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของดวงวิญญาณบราห์มิน ประจุตั้งเช่นแสงของดวงตา ด้วยเหตุนี้จึงมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติในชีวิตของบราห์มิน “เมื่อใดก็ตามที่ฉันมอง ฉันเห็นเพียงท่านเท่านั้น” บักกัตในคำพูดของพวกเขาเองได้อ้างถึงประสบการณ์ของลูกในปัจจุบันว่าอยู่ในทุกหนแห่ง พ่ออาศัยอยู่ในพรหมธรรมใช้ไหม หรือลูกมีประสบการณ์ว่าพ่อเป็นมิตรของลูกอย่างสม่ำเสมอในทุกความคิดและทุกการกระทำของลูก? ลูกมีประสบการณ์ว่าพ่อเป็นอะไร: เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางหรือเป็นมิตรของลูก? เมื่อพ่อเป็นมิตรของลูกทุกคนพ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งหรือ? บักกัตได้คัดลอกคำพูดเหล่านั้นไปใช้ แต่เนื่องจากความหลงลืมว่าพวกเขาได้ใช้ไปเมื่อไรและอย่างไร แทนที่จะเป็นการยกย่องสิ่งนั้นได้กลายเป็นการประณาม

เมื่อมองเห็นดาห์นา (การสร้างสมในการเป็นตัวของตัวเอง ของคุณธรรม และในการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง) ในรูปปัจจุบันของลูก ๆ บัพดาตา เห็นประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะ ดาห์นาใด? จากจำนวนของลูกทั้งหมด มีจำนวนกี่คนที่เห็นเพชรพลอยแห่งความพอใจอย่างสม่ำเสมอ? คุณธรรมที่พิเศษที่สุดที่เปล่งประกายอยู่บนใบหน้าของพวกเขาคือความพอใจ ต้องมีความพอใจในสามประเภท 1) มีความพอใจกับพ่อ 2) มีความพอใจกับตนเองอยู่เสมอ และ 3) มีความพอใจกับสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ดวงวิญญาณที่มีชีวิตและวัตถุธาตุทั้งสองรวมอยู่ในนั้น สิ่งบ่งชี้ของความพอใจที่มองเห็นได้คือความสุข การมีความสุขอย่างสม่ำเสมอบนพื้นฐานของความสุกสุกใสของดวงวิญญาณเช่นนั้นได้รับผลในทางปฏิบัติของการได้รับการยกย่องจากทุกคน คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาคือความพอใจ สิ่งบ่งชี้ของสิ่งนี้คือความสุข และผลในทางปฏิบัติของสิ่งนี้คือการยกย่อง เวลานี้ตรวจสอบตนเอง ด้วยความสุขของลูกเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับการยกย่อง ผู้ที่มีความสุขและความพอใจอย่างสม่ำเสมอได้รับการยกย่องจากทุกคนอย่างแน่นอน ตามละครณะที่ลูกมีความก้าวหน้าในชีวิตของความพยายาม ปัญหาและสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์จะต้องมาอย่างแน่นอน การมีเป้าหมายของความก้าวหน้าทันทีที่ลูกถือกำเนิดมาหมายถึงการปลุกเรียกข้อสอบและปัญหา ลูกสิ่งต่าง ๆ ที่ลูกปลุกเรียกหรือไม่? สิ่งนี้จะไปได้หรือไม่ที่จะไม่มีฉากใด ๆ สำหรับลูกที่จะผ่านไปตามเส้นทาง? เมื่อลูกหยุดอยู่บนเส้นทางเพื่อที่จะมองไปที่ฉากนั้น ๆ ลูกจะมีประสบการณ์ว่าจุดหมายปลายทางนั้นจะห่างไกลออกไป ในขณะที่มองเห็นฉากนั้นลูกจะต้องดำเนินต่อไปเพื่อที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านั้นในขณะที่ลูกเคลื่อนไป อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมองเห็นฉากนั้นลูกหยุดและเกิดความสงสัย “ทำไมจึงเป็นเช่นนี้? สิ่งนี้คืออะไร? สิ่งนี้ไม่ควรเป็นเช่นนี้ มันควรเป็นเช่นนี้” ลูกเริ่มที่จะแก้ไขทุกฉาก แทนที่จะเคลื่อนผ่านฉากนั้นไป ลูกกลับมายุ่งวุ่นวายกับการแก้ไขสิ่งเหล่านั้น และด้วยเหตุนี้การเชื่อมโยงของการจดจำระลึกถึงพ่อจึงกลับมาหละหลวม แทนที่จิตใจของลูกจะมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินลูกกลับปล่อยให้จิตใจของลูกห่อเหี่ยว “ว้าว! ! ฉากนั้น ว้าว” แทนที่จะเป็นความอัศจรรย์ของ “ว้าว” ลูกกลับร้องให้ออกมาในความทุกข์ระทมอย่างมากมาย “เฮ้” “การร้องให้ออกมาในความทุกข์หมายถึงการได้รับความประหลาดใจ ดังนั้นลูกจึงหยุดความก้าวหน้า เพราะความเหนื่อยล้าลูกจึงพัวพันกับพ่อด้วยความอ่อนหวานมาก และกลับมาไม่พอใจกับพ่อในทางที่สูงส่ง ลูกหลายคนถามว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ได้รับการบอกในเรื่องทั้งหมดเหล่านั้นมาก่อน พวกเขาบอกว่า. “ท่านบอกว่ามันเป็นหนทางที่ง่ายตาย! ท่านไม่ได้บอกว่ามันเป็นหนทางที่เราต้องอดทนต่อทุกสิ่ง!” แทนที่จะมีประสบการณ์ว่านี่เป็นหนทางที่ง่ายตายลูกกลับมีประสบการณ์ว่ามันเป็นหนทางที่พวกเขาจะต้องอดทนต่อทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามการอดทนคือการก้าวไปข้างหน้า อันที่จริงแล้วลูกไม่ต้องทนต่อสิ่งใดอย่างแท้จริง แต่เนื่องจากความอ่อนแอของลูก ลูกจึงมีประสบการณ์ว่าจะต้องอดทนต่อทุกสิ่ง คุณสมบัติโดยธรรมชาติของไฟคือการเผาไหม้ แต่เนื่องจากความไม่รู้ถึงคุณสมบัติของไฟ แทนที่จะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ลูกกลับปล่อยให้เกิดความเสียหายกับลูก แทนที่จะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกกลับต้องทนกับมัน แทนที่จะเป็นการการเผาไหม้ของวัตถุ ลูกกลับเผาไหม้ตัวเอง เพราะไม่รู้ถึงคุณสมบัติของมัน แทนที่จะประสบกับความสุขลูกกลับต้องอดทนต่อสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกไม่รู้ว่าจะอะไรที่ก่อให้เกิดปัญหาและสถานการณ์ไม่พึงประสงค์ ลูกมีประสบการณ์ของการมีความอดทนต่อสิ่งเหล่านั้น แทนที่จะมีประสบการณ์ในความสุข ในลักษณะนี้แทนที่จะมีประสบการณ์ว่านี่เป็นหนทางที่ง่ายตาย ลูกกลับพบว่ามันเป็นหนทางของการมีความอดทนต่อทุกสิ่ง ลูกเช่นนั้นอยู่อย่างไม่พอใจกับพ่อ นั่นคือกับความรู้ของพ่อและหนทางของการมีความรู้ที่พราศอนในพวกเขา พร้อมกับสิ่งนี้พวกเขาคงอยู่อย่างไม่พอใจกับตัวเอง เมื่อพวกเขา

ไม่พอใจกับตนเองพวกเขาก็กลับมาไม่พอใจกับความสัมพันธ์และสายใยของพวกเขาทั้งหมด ด้วยเหตุนี้พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะคงอยู่อย่างมีความสุขหรือได้สัมผัสประสบการณ์กับความสุขอย่างสม่ำเสมอ ช่วงขณะหนึ่งพวกเขามีความพอใจและมีความสุขและช่วงเวลาต่อมาพวกเขาก็กลับมาไม่พอใจ ดังนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะสัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสได้ ซึ่งเป็นสมบัติที่มีค่าที่พิเศษของยุคบรรจบพบกัน

ดังนั้นนับจากวันนี้ จงประกาศสิทธิในพรพิเศษของการมีความพอใจและมีความสุขกับตัวเองอย่างสม่ำเสมอ และประทานพรนี้แก่ผู้อื่น ด้วยวิธีนี้ลูกจะสามารถที่จะยกย่องพ่อและตนเอง วิธีที่สูงส่งที่จะได้รับการยกย่องคือ ความสุขของบราห์มินแต่ละคนความสำเร็จของงานต่างๆขึ้นอยู่กับความสุขของทุกคน การออฟเพอร์ครั้งสุดท้ายที่ได้ทำในไฟบูชายัญนี้จะเป็นความสุขอย่างสม่ำเสมอของบราห์มินทุกคน หลังจากนั้นจึงจะมีการเปิดเผย นั่นคือเสียงของการยกย่องจะสะท้อนออกไป ธงแห่งชัยชนะจะถูกชักขึ้นมา ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไรในเวลานี้? คงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผู้อื่นมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ถึงผู้ที่เชื่อฟังพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรที่ให้พรกับผู้อื่นของการมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ บัปตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัปตาตา ให้ความรักเป็นพิเศษและความทรงจำระลึกถึงต่อผู้ที่มาจากบอมเบย์ ผู้ที่อาศัยอยู่ในบอมเบย์มีความกล้าหาญที่ดีมากและมีความกระตือรือร้น เมื่อเห็นผู้ที่อยู่ในบอมเบย์ พร้อมกับพ่อแม้กระทั่งธรรมชาติก็ให้การต้อนรับพวกเขา (สภาพอากาศที่กลับมาหนาวเย็นมาก) ธรรมชาติจะให้ประสบการณ์นี้แก่ลูกเพื่อการฝึกฝน โดยได้ทำให้ลูกได้สัมผัสประสบการณ์เป็นการล่วงหน้ากับข้อสอบที่จะมาในเวลาสุดท้าย ลูกได้ถูกทำให้แข็งแกร่ง ดังนั้นอย่าได้ท้อแท้เลย ผู้ที่มาจากบอมเบย์มีความรักอย่างมากต่อพ่อ บัปตาตา มีความรักพิเศษสำหรับลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่อาศัยอยู่ในบอมเบย์ในขณะนี้ผ่านข้อสอบของการมีความพอใจและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยอันดับหนึ่ง นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก แม้ว่าลูกจะปล่อยบอมเบ แต่บัปตาตา จะไม่ทิ้งลูก มีเพชรพลอยดั้งเดิมที่พิเศษมากมายในบอมเบย์และในเตลี เตลีและบอมเบย์มีความร่วมมือกันเป็นพิเศษในงานรับใช้โลก มีความสำคัญอย่างยิ่งของผู้ที่ร่วมมือกันทำงานในเวลาที่ต้องการ ดังนั้นพ่อมีความรักมากมายกับลูกที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้น อัจชะ

บัปตาตา พูดกับกลุ่ม:

ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ประทานพร "ขอให้ท่านมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ" หรือไม่? การนำพรที่ให้แก่ลูกแต่ละคนโดยผู้ประทานพรไปปฏิบัติ คือหน้าที่ส่วนตัวของลูกแต่ละคน การนำพรนี้ไปใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของลูกหมายถึงการเป็นตัวของผู้ประทานพร ลูกได้กลายเป็นเช่นนี้หรือไม่? มหาวีระถูกเรียกว่าผู้ประทานพร และซัคติถูกเรียกว่าผู้ประทาน พรด้วยเช่นกัน เวลานั้นบักกิตมากมายได้รับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก และดังนั้นลูกคือรูปที่มีชีวิตของผู้ที่เดิมอาภรณ์ของผู้อื่นหรือไม่? ลูกคือมหาวีระใช่หรือไม่? มหาวีระคือผู้ที่ได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพ่อไม่สูญเสียพรของพ่อก็ไม่สูญเสียด้วยเช่นกัน พรเหล่านั้นจะไม่ใช้พรชั่วคราว ลูกรู้วิธีที่จะดูแลพรเหล่านั้นหรือไม่ หรือพวกเขาได้ถูกขโมยไปจากลูก? เพียงแค่จำหนึ่งสิ่ง: ฉันไม่ได้เป็นผู้รับแต่เป็นผู้ประทาน วันของการรับเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว เวลานั้นเป็นเวลาที่ท่านจะเป็นผู้ประทาน มันคือวัยเด็กที่ลูกร้องขอสิ่งต่างๆ สิ่งนี้ดูเหมือนจะเหมาะสมหรือสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเกษียณที่จะมาร้องขอของเล่นเล็กๆ น้อยๆ? บางครั้งลูกก็ร้องขอสำหรับของเล่นเล็กๆ น้อยๆ: "ให้พลังกับฉันสักเล็กน้อย! ให้ความช่วยเหลือกับฉันบ้าง!" เวลานี้จึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความพอใจอย่างเต็มที่ ผู้ที่สังเกตการณ์จะพูดอะไรถ้าเขาเห็นลูกของผู้ประทานร้องขอสิ่งต่างๆ? วิธีที่จะประสบความสำเร็จเพื่อตนเองที่จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ทศนคติของลูกเองกระจายการกระแสดึงออกไป ทุกคนมีประสบการณ์บางสิ่งบางอย่างบนพื้นฐานของกระแสดึง ดังนั้นก่อนที่จะดำเนินงาน ให้มีบิตติสำหรับการมีความใส่ใจเป็นพิเศษต่อทศนคติของลูก ผ่านกระแสดึงเหล่านี้ลูกจะสามารถเปลี่ยนทศนคติของผู้คนมากมาย ก่อนอื่นมีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอที่จะแกว่งอยู่ในชิงช้าของความสุข ผู้ที่มีความสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขจะดึงดูดผู้อื่นเข้ามาหาตนเอง

บัปตาตาพูดกับกุมาริ:

กุมาริมีความรับผิดชอบมากมาย หนึ่งกุมาริสามารถกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้คุณประโยชน์มากมาย บราห์มากุมาริคือผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่โลกที่มีขีดจำกัด เมื่อความ

รักอันลึกล้ำขาดหายไป อุปสรรคจะทำในสิ่งที่พวกเขาต้องทำ เมื่อไฟไหม้รุนแรงจะจะถูกเผาไหม้ เมื่อมีความรักอย่างลึกซึ้งจะไม่มีอุปสรรคใด โดยผ่านคาร์มาโยคะของลูก ความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกจะถูกเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับความกล้าหาญของลูกเอง บัพตาตามีความหวังอย่างสม่ำเสมอในกุมารี อัจชะ

คำพูดที่อะแวนด์: อยู่อย่างซึ้งซึ้งอยู่ในความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

ความรักของพระเจ้าพระเจ้าคือซึ่งข้าแห่งความปีติสุข อยู่อย่างซึ้งซึ้งอยู่ในความรักของดวงวิญญาณสูงสุดอย่างสม่ำเสมอและกว้างไกลอยู่ในซึ่งข้าแห่งความสุขเพื่อที่ว่าจะไม่มีสถานการณ์ใดหรือความปั่นป่วนของมายาใดที่สามารถมาหาลูกได้ ความรักของพระเจ้าไม่มีขีดจำกัดและไม่สิ้นคลอน มีมากมายที่ทุกคนสามารถบรรลุได้ อย่างไรก็ตามวิธีที่จะบรรลุความรักของดวงวิญญาณสูงสุดคือการกลับมาละวาง มากเท่าที่ลูกละวาง มากตามนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในความรักของพระเจ้า ดวงวิญญาณที่ได้หลอมรวมอยู่ในความรักของพระเจ้าไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่มีขีดจำกัด พวกเขาจะหลุดหายไปอย่างสม่ำเสมอในการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดของความรักนี้ กลิ่นหอมของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณปรากฏออกมาจากพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ สิ่งซึ้งซึ้งของการมีความรักกับใครบางคนคือลูกจะอุทิศทุกสิ่งที่มีต่อผู้นั้น พ่อมีความรักอย่างมากกับลูกที่พ่อจะเขียนจดหมายรักที่ยาวทุก ๆ วันแก่ลูกเพื่อเป็นการตอบแทนความรักของลูก พ่อให้ความรักและความจดจำระลึกถึงแก่ลูกอย่างสม่ำเสมอ และตอบสนองความรับผิดชอบของการเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูก ดังนั้นสิ่งเวทย์ความอ่อนแอของลูกทั้งหมดอันเนื่องมาจากความรักนี้ พ่อมีความรักต่อลูก ๆ และเหตุนี้เองที่พ่อมักจะพูดอยู่เสมอว่า: ลูก ๆ ไม่ว่าลูกจะเป็นใครลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างซึ้งซึ้งอยู่ในความรักเช่นนั้นที่ลูกจะพูดออกมาจากหัวใจของลูกด้วยเช่นกันว่า: บาบาท่านเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับฉัน อย่าได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรแห่งความจอมปลอม ลูกไม่ต้องเพียรพยายามที่จะจดจำผู้ที่ลูกรัก มีการจดจำระลึกถึงอย่างเป็นธรรมชาติของผู้นั้น ขอให้ความรักมาจากหัวใจของลูก – ความรักที่แท้จริงและไม่เห็นแก่ตัว เมื่อลูกพูดว่า “บาบาของฉัน บาบาน่ารัก” ลูกจะไม่มีวันลืมผู้ที่ลูกรักได้ ลูกจะไม่สามารถได้รับความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเช่นนั้นจากดวงวิญญาณอื่นใดนอกจากพ่อ ดังนั้นอย่าได้จดจำพ่อด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใด ๆ แต่อยู่อย่างซึ้งซึ้งอยู่ในความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพ่อ สัมผัสประสบการณ์ความรักของพระเจ้าและด้วยประสบการณ์นี้ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและจะเฝ้าแต่โยยบิน ความรักของพระเจ้าเป็นวิธีที่จะทำให้ลูกโยยบิน ผู้ที่โยยบินไม่สามารถถูกดึงดูดด้วยแรงดึงดูดของโลก ไม่ว่าการดึงดูดในรูปของมายาจะเป็นอย่างไร การดึงดูดนั้นไม่สามารถไปถึงผู้ที่อยู่ในสภาพที่โยยบินได้ เชือกของความรักของพระเจ้าดึงลูกให้เข้ามาใกล้จากที่ห่างไกล ความรักนี้เป็นความปีติสุขที่ว่าเมื่อลูกหลุดหายไปอย่างสมบูรณ์ในความรักนั้นภายในหนึ่งวินาที ลูกสามารถที่จะลิ้มทุกประเภทของความทุกข์และเฝ้าแต่กว้างไกลอย่างสม่ำเสมอในซึ่งข้าแห่งความสุข สิ่งซึ้งซึ้งของความรักคือการที่ลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการในชีวิตเมื่อลูกต้องการสิ่งนั้น พ่อมีความรักอย่างมากสำหรับลูกที่ท่านเติมเต็มความปรารถนาของลูกสำหรับความสงบและความสุขในชีวิตของลูก ไม่เพียงแต่พ่อทำให้ลูกมีความสุขเท่านั้น แต่พ่อทำให้ลูกเป็นนายของคลังสมบัติที่มีค่าของความสุข พร้อมกับสิ่งนี้พ่อได้ให้ปากกาแก่ลูกด้วยเช่นกัน ซึ่งลูกสามารถวาดเส้นโชคที่สูงส่งของลูกตราบเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือการรักของพระเจ้า ปรกาศของความซาบซึ้งและลำแสงของประสบการณ์ของลูก ๆ ที่อยู่อย่างหลอมรวมและหลุดหายไปในการรักที่ทรงพลังนั้น จะห่างไกลจากปัญหาเหล่านั้นที่มาถึงลูกเช่นนั้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นไม่สามารถแม้กระทั่งจะทำให้ลูกลิ้มรสชาติของความสุขขึ้นเพื่อจะมองปัญหาเหล่านั้น ลูกเช่นนั้นไม่ต้องลำบากตรากตรำใด ๆ เลย พ่อมีความรักอย่างมากสำหรับลูก ซึ่งท่านหล่อเลี้ยงลูกตั้งแต่วะลามฤต ตอนเริ่มต้นของวันมีความสูงส่งมากที่พระเจ้าเองเรียกลูกเพื่อมาเฉลิมฉลองการพบปะกับท่าน! ท่านมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกและเติมพลังให้แก่ลูก เพลงแห่งความรักของพ่อปลุกลูกให้ตื่น พระเจ้าเรียกลูกด้วยความรักอย่างมาก ท่านปลุกให้ลูกตื่นขึ้นมาและพูดกับลูกด้วยความรัก: ลูกที่แสนหวาน ลูกที่น่ารัก มา! รูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่มีความรักนี้คือการมีชีวิตโยคีที่ง่ายดาย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีโชคเป็นอย่างยิ่งและอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอโดยรู้ดวงชะตาของชีวิตบราห์มิน

ชีวิตบราห์มินคือชีวิตใหม่ บราห์มินเป็นเทพในตอนเริ่มต้น และเวลานี้พวกเขาเป็นบราห์มากุมารและกุมารี รูปกาลเวลาทั้งสามในดวงชะตาของบราห์มินเป็นสิ่งดีที่สุดในทั้งหมด สิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี สิ่งใดก็ตามกำลังเกิดขึ้นจะดียิ่งขึ้น และสิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นเป็นที่ดีที่สุดของทั้งหมด ดวงชะตาของบราห์มินชีวิตเป็นสิ่งที่ดีอย่างสม่ำเสมอและนี่คือการรับประกัน ดังนั้นรักษาความสุขไว้อย่างสม่ำเสมอ ที่พระเจ้า พ่อ ผู้ประทานโชคได้วาดเส้นโชคที่สูงส่งด้วยตัวของพ่อเองและทำให้ลูกเป็นของพ่อ

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ รับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์จากพ่อผู้เดียว *** โอม ซานติ ***